

יחי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מליובאוויטש

גליון תקעז

ערב ש"ק פ' קורח, מבה"ח תמוז ה'תשס"ה

יוצא לאור על-ידי

תלמידי ה'קבוצה', "חיילי בית דוד" - בית משיח 770

במסגרת אגודת חסידי חב"ד באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

ק"ג שנה להולדת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ונ"ה שנה לנשיאותו

יחי אדוננו מורנו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכ"ר

IN LOVING MEMORY OF MY DEAR FATHER-IN-LAW

Reb Dovid Asniel ben Reb Eliyahu ע"ה Ekman

Passed away on 5 Sivan - Erev Shavuot, 5765

ת. נ. צ. ב. ה.

DEDICATED BY HIS SON-IN-LAW AND DAUGHTER

Rabbi & Mrs. Yosef Y. and Gittel Rochel שיחי Shagalov

Eli Shagalov

B"H

HAIMISHE DRIVER
CAR SERVICE

24 Hour Service

15 Passenger Available

CellPhone: (323) 842-3666

Email: haimishedriver@yahoo.com

כ"ה סיון

הננו מביאים לחביבותא דמילתא - צילום מה"פתח דבר" להוצאה החדשה של קונטרס "לקט בעניני סדר השתלשלות", שהובא כנהוג קודם ההו"ל לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, וכתב על זה התאריך: **כ"ה סיון ה'תנש"א**

פתח דבר

– להוצאה החדשה –

באשר ההוצאה הראשונה של הקונטרס "לקט בעניני סדר השתלשלות" אזל מן השוק, וע"פ בקשת רבים - הננו מוציאים לאור בזה הוצאה שנייה.

בהוצאה זו נתקנו כמה מטעויות הדפוס שנפלו בהוצאה הראשונה. וניתוספו בהוצאה זו (גם) "ערכים" חדשים בפרטי סדר השתלשלות כפי שנתבארו בתורת רבותינו נשיאנו (והושלמו כמה פרטים בערכים שכבר באו בהוצאה הראשונה).

* * *

ויח"ר – והוא העיקר – שהלימוד בעניני פנימיות התורה (כפי שהם מוארים בתורת החסידות), ימחר ויקרב עוד יותר ביאת משיח צדקנו, ותיכף ומיד ממש.

"הוצאת ספרים קה"ת"

כהס"א היתנשי"א.
ה"י תהא שנת אל"אנו נפלאות,
שנת הצדי"ק לכ"ק אדמו"ר שליט"א,
ברוקלין נ"י.

מוקדש לעילוי נשמת האשה מרת **מרים** בת ר' אליהו וג'מילה ע"ה **אלבז**

נפטרה במוצאי שבת קודש פ' בלק, אור לט"ו תמוז ה'תשס"ד – ת. נ. צ. ב. ה.

יה"ד שתיכף ומיד ממש יקויים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והיא בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

נדבת: **מרים, מרדכי, יעקב ודניאל בני מאיר ופרלה** שיחיו לוי

ב"ה

3 דבר מלכות

ביח המקדש שלנו / מקונטרס כ"ח סיון ה'תנש"א

6 זמן הגאולה

פרשה זו יפה נדרשת / הזמן הנוכחי ופרשת השבוע באור הגאולה

11 המעשה הוא העיקר

לימוד התורה בעניני הגאולה / הוראות למעשה בפועל

12 וילחום מלחמת ה' - וינצח

ה"איום" היחיד שאולי יפעל על ה"מדינאים" / שיחות בעניני שלימות העם והארץ

15 כתי"ק – פרסום ראשון

כ"ה סיון / צילום מפתח דבר לקונטרס "לקט בעניני סדר השתלשלות" והתאריך שכתב כ"ק אד"ש מה"מ

מדור ה"דבר מלכות" מוקדש

לע"ז אורי אהרן יואל בן יוסף ארי' לייב ז"ל – נלב"ע ביום ב' טבת ה'תשכ"ב
ולעילוי נשמת פאולין רות בת ר' יצחק ע"ה – נלב"ע ביום ב' דחה"ש, ז' סיון ה'תש"ס
יה"ד שתיכף ומיד ממש יקויים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה
ולזכות כל משפחתם שיחיו – לברכות עד בלי די

יחי המלך /

סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213 • טל': 718-735-5136

סניף ארץ הקודש: ת. ד. 966 קרית שמואל, מיקוד: 26109 • טלפקס: (04) 8715-770

דואר אלקטרוני: yechy@neto.bezeqint.net • אינטרנט: http://www.torah4blind.org

בית המקדש שלנו

מיום שנחרב ביהמ"ק וקד"ק עד אשר ירחם השי"ת וישלח לנו גואל צדק. . הנה ליובאוויטש הוא ירושלים שלנו, והבית הכנסת אשר כ"ק אדמו"ר מתפלל בו הוא ביהמ"ק שלנו וכו' ● היות שזה המקום ששם כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו קבע את מקומו, בתור המקור להפצת המעינות חוצה בכל העולם כולו, הרי דוקא במקום ומקום זה נפעלת הגאולה ובנין בית המקדש השלישי ● אפילו כאשר ילד קטן בימינו אלה אומר שהוא מאמין ומבקש שיבוא המשיח - ה"ז חידוש אמיתי בתורה, עד שנעשה חלק מן ה"חידוש תורה" ש"מאתי תצא", מהקב"ה עצמו ● מתוך קונטרס כ"ח סיון ה'תשס"א - מוגה, תרגום מאידית

תחתון, לכן היא פועלת שתהי' הגאולה האמיתית והשלימה, גאולה נצחית שאין אחרי' גלות, שעלי' אומרים "שיר חדש" לשון זכר³ [שלא כהגאולות שלפני זה, שהי' להם הפסק אח"כ], כי דוקא עי"ז שהדבר בא מהתחתון ביותר, מתגלית אמיתיות ושלימות הענין, שזה דבר של קיימא, ובאופן גלוי דוקא - המעלה דספירת המלכות (שענינה גילוי באופן של קיימא...), שתתגלה בשלימות בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו (ממלכות בית דוד), כידוע שהחידוש דגאולה הוא - גילוי אלקות למטה בעוה"ז התחתון שאין תחתון למטה ממנו, דירה לו (לעצמותו) יתברך בתחתונים, אשר בדירה ישנו העצם בגלוי. - וי"ל שזהו גם השרש דתיבות "גאולה" ו"גולה" - מלשון גילוי.

ב. ויש לומר, שכשם שזה בנוגע לכללות ענין הגלות וגאולה, כך הוא גם בנוגע להמקום

א. אף-על-פי שנמצאים אנו בעוה"ז התחתון בגלות, בגלות זה האחרון, ושם גופא - בחצי כדור התחתון [המקום של רוב מנין ובנין בני' בזמננו] - הרי אדרבא: דוקא ממצב ובמצב ומקום התחתון והגלות, עד בתחתון שאין תחתון למטה ממנו - נפעלת העלי' הכי גדולה ובכל הדרגות והדורות שלפני ושלמעלה מזה, כולל גם דחצי כדור העליון והדורות הנעלים ביותר (דור דיעה של משה רבינו¹ וכיו"ב), עד להעלי' של הגאולה האמיתית והשלימה, גאולה לכל העולם כולו (כולל בחצי כדור העליון), ועבור כל הדורות כולם.

וכידוע שתיבת "גאולה" נכתבת דוקא ע"י תיבת "גולה" בתוספת אל"ף - כי הגאולה נמשכת ובאה על-ידי (העבודה של) הכנסת האל"ף דאלופו של עולם בגלות (גולה)²;

וכיון שהגאולה באה דוקא מהמצב הכי

(1) ראה ויק"ר פ"ט, א. במדבר פ"ט, ג. וש"נ.

(2) לקו"ת בהעלותך לה, ג. וראה שיחת ש"פ אהו"ק ושי"פ אמור שנה זו.

(3) מכילתא בשלח טו, א. תוד"ה ה"ג ונאמר - פסחים קטז, ב.

דסיום מבצע הנ"ל כדי להבטיח את בטחונם של יהודי ארץ-ישראל) - אתן עבור כל אחד ואחד מהמסובים שטר של דולר (כנהוג כמה פעמים), כדי לתת זאת (ביחד עם הוספה משלו) לצדקה, בזמן העיקרי דנתינת הצדקה - בבוקר לפני התפלה, או עכ"פ קודם תפלת מנחה, ולתת זאת (כאמור) לזכות עצמו ולזכות כלל ישראל, ובמיוחד - לזכותם של חיילי "צבא הגנה לישראל", שהם יצליחו לסיים את המבצע הנ"ל במיעוט הכי אפשרי של אבידות, ויתירה מזו: ללא כל אבידות.

[ועל-ידי-זה יחסכו קרבנות מיותרים גם בצד השני - כאמור לעיל שגם הם נבראו בצלם אלקים, ותפקידו של היהודי לדאוג גם לחייו של כל אחד ואחד משאר אומות העולם].

ויסיימו את המבצע הנ"ל בהתאם להוראת התורה שצריכים להתנהג על-פי דעתם של אנשי הבטחון, שלדעת כולם חייבים לסיים זאת בשלימות (כפי שאמרו בפירוש כמה פעמים). ויסיימו זאת ללא בלבולים מה"מדינאים" שעיקבו זאת עד עתה, וממשיכים באסיפות שלהם וכו', ואחריתם מי ישורנו - כי ההוספה בנתינת הצדקה לזכותם תפעל שיערה עליהם רוח ממרום וילכו וישובו לביתם, ויתנו לאנשי הבטחון לנהל את כל הענינים הקשורים עם בטחון.

והקב"ה יתן תוספת כח מכחו וחכמתו - לכל אלו שרוצים ויכולים לסיים את המבצע הנ"ל, שיצליחו לעשות זאת ללא כל בלבולים, וידעו שאין זה באופן ד"כחי ועוצם ידי עשה לי את החיל הזה", אלא כפי שראו עד עתה נסים גלויים למעלה מדרך הטבע לגמרי, ויקויים היעוד "וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך ויראו ממך", ועד שיפחדו להתחיל עם בני-ישראל.

ועל-ידי-זה יבטיחו את בטחונם ושלומם של יהודי ארץ-ישראל גם כאשר נמצאים בימי הגלות האחרונים, שהדרך היחידה לזה היא - לא לוותר על עניני בטחון, ולסמוך על "ניירות" שאין להם ערך כלל (כפי שהתנהגו ב"קעמפ-דייוויד", כנ"ל בארוכה), אלא להתנהג על-פי הוראת התורה, "תורת אמת" ו"תורת חיים", הוראה אמיתית בחיים - לשמוע לדעתם של אנשי הבטחון (ולא לשמוע לדעתם של ה"מדינאים", ובפרט לאחר שראוים את התוצאות שהם הביאו, ועוד ידם נטויה)!

וסוכ"ס הרי ה"מדינאים" עצמם יתנו "תודה" על זה שלא הניחו להם לעשות ענינים בלתי-רצויים, ענינים הגורמים לתוצאות איומות כפי שהיה בעבר, ולא דוקא בעבר ד"קעמפ-דייוויד", אלא אפילו בעבר הקרוב - לפני 10 ימים, 15-20 ימים, כאשר עיכבו את אנשי הבטחון שלא יוכלו למלא את תפקידם!

ומתוך דרכי נועם ודרכי שלום, ואהבת ישראל אמיתית (אפילו בין ה"מדינאים" ואנשי הבטחון), הקשורה עם אהבת התורה ואהבת הקב"ה, אשר "לא ינום ולא יישן שומר ישראל" - נזכה ללכת בשמחה ובטוב לבב לקראת קיום היעוד "לא ישא גוי אל גוי חרב", בביאת משיח צדקנו בפועל ממש, למטה מעשרה טפחים, במהרה בימינו ממש. (משיחת ליל ג' תמוז ה'תשמ"ב - בלתי מוגה)

מוקדש לז"ע הרה"ג הרה"ח ר' חיים משה יהודה בהר"ר ירמיהו הכהן ולא"ה ע"ה בלוי רב בית כנסת ומנהיג רוחני במשך ריבוי שנים - נפטר ביום ג' אייר ה'תשס"ג לסדר "אמור אל הכהנים" יח"ר שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והוא בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

פרטי שנמצאים בו ב"חצי כדור התחתון" – שהיות שזה ("מקדש מעט"⁴) המקום ששם כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו קבע את מקומו, בתור המקור להפצת המעינות חוצה בכל העולם כולו, הרי דוקא במקום ומקום זה נפעלת הגאולה ובנין בית המקדש השלישי, "מקדש⁵ אד' כוננו ידך"⁶.

דאף-על-פי שמקומו בארץ הקודש, בירושלים עיר הקודש, על הר הקודש – הרי כיון שזה נפעל על-ידי "מעשינו ועבודתנו כל זמן משך הגלות"⁷, ובפרט בסיום של זמן הגלות ע"י העבודה ד"פוצו מעינותיך חוצה" – יש כבר במקום זה, ודוקא במקום הזה, ההכנה בשלימותה לה"מקדש אד' כוננו ידך", עד שתיכף ומיד נעשה במקום זה הגילוי של "מקדש אד' כוננו ידך" – שאת זה יכול כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו לתבוע להביא לפועל, שלכל לראש נעשה הגילוי ד"מקדש אד' כוננו ידך" במקום זה ("שבע מאות ושבעים") שבו הוא חי ופעל עבודתו במשך עשר שנים האחרונות שלו, הסך-הכל דכל עבודתו (כנ"ל).

ודוקא על-ידי סיום העבודה בחצי כדור התחתון – "מעלין" ומגלין את כל הבנין של "מקדש אד' כוננו ידך", כולל גם הגג של הבנין, אשר "מלך המשיח . . עומד על גג בית המקדש והוא משמיע להם לישראל ואומר ענוים הגיע זמן גאולתכם"⁸ – כל זה "מתעלה"

(4) יחזקאל יא, טז. מגילה כט, א.

(5) בשלח טו, יז.

(6) וגם לפני זה הרי הוא "מקדש מעט". ולהעיר מ"התמים" (חוברת ב' ע' קכו [קי, ב]) דברי אחד מזקני חסידי האמיל בימי הצ"צ: מיום שנחרב ביהמ"ק וקד"ק עד אשר ירחם השי"ת וישלח לנו גואל צדק . . ויבנה לנו את ירושלים וביהמ"ק עם הקד"ק, הנה ליובאוויטש הוא ירושלים שלנו, והבית הכנסת אשר כ"ק אדמו"ר מתפלל בו הוא ביהמ"ק שלנו וכו'.

(7) תניא רפ"ז.

(8) ילקוט שמעוני ישעי' רמז תצט.

(נפעל) על-ידי העבודה (הגבהה) של התחתון ביותר.

ותיכף ומיד ממש – "ארו עם ענני שמיא"⁹ – כל בני-ישראל "בנערינו ובזקנינו גו' בבנינו ובבנותינו"¹⁰, נמצאים בארצנו הקדושה, ביחד עם בית המקדש השלישי שישנו כאן, ולוקחים את כל זה ביחד עם "כספם וזהבם אתם"¹¹, העבודה דאהבת ה' ויראת ה'¹², שזה כולל את כל מצוות עשה וכל מצוות לא תעשה¹³.

ג. הלימוד מכל זה:

בעמדנו בזמן ומקום זכאי – בחודש השלישי, ובית משולש, בית תורה תפלה ומעשים טובים (ה"חוט המשולש" דתורה, עבודה וגמילות חסדים), ושם גופא, ביום דכ"ח סיון – כשעומד בגלוי הכח של כל חודש השלישי (ג' פעמים ג' פעמים ג'), שענינו: המשכת וגילוי אלקות למטה באופן של קיימא –

מקבל כל יהודי תוספת כח וחיזוק לקיים השליחות דדורנו זה – שעליו ישנו השליחות והאימרה של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו שצריכים לעמוד "הכן כולכם"¹⁴ לקראת קבלת הגאולה האמיתית והשלימה, ובראשם – משיח צדקנו, דוד מלך ישראל.

ולהיות שזוהי השליחות דדורנו זה – החידוש של ה"תלמיד ותיק" שבדורנו (אשר כל מה שתלמיד ותיק עתיד לחדש ניתן למשה מסיני) – מובן, שאפילו כאשר ילד קטן בימינו אלה אומר שהוא מאמין ומבקש שיבוא המשיח – ה"ז חידוש אמיתי בתורה, עד שזה נעשה חלק מן ה"חידוש תורה" ש"מאתי

(9) דניאל ז, ג. סנהדרין צט, א.

(10) בא י"ד, ט.

(11) ישעי' ס, ט.

(12) ראה תו"א ר"פ וישב.

(13) ראה תניא פ"ד.

(14) אגרות קודש אדמו"ר מהור"צ ח"ד ע' רעט.

מן הראוי שכל אחד ואחד יוסיף במצות הצדקה, וחלק מזה – לזכותם של יהודי ארץ ישראל (כדי שיתוסף בשמירת הקב"ה עליהם – "לא ינום ולא יישן שומר ישראל"), ובמיוחד – לזכותם של חיילי "צבא הגנה לישראל", שאינם מתחשבים עם חשבונותיהם הערמומיים של הפוליטיקאים והמדינאים, אלא הם עומדים במסירת נפש ממש להגן על אה"ק והדרים עלי', ובזכות מצות הצדקה (שמקיימים לזכותם) יתוסף בהגנתם ע"י ה' אלקי הצבאות".

ונוסף לזה – יתנו חלק מהצדקה לזכותם של ה"מדינאים", שיצאו סוכ"ס מהגלות הפנימי והעצמי אצל היצה"ר, "אל זר אשר בקרבך" (שכתוצאה מזה מפחדים הם מהגוים כו'), ויזכרו שהם שייכים לעם אלקי אברהם יצחק ויעקב, וגם להם ניתנה התורה ומצוותי', עליהם נאמר "וחי בהם", והוראת התורה היא – שכאשר מדובר אודות ענין הכרוך עם פיקוח נפש, צריכים לשאול את חוות-דעתם של המומחים לדבר, ובענינו – אנשי הבטחון, שדעתם ברורה שהיו צריכים לסיים כבר את מבצע "שלום הגליל", ועכ"פ – לסיימו עתה.

ואף-על-פי שקשה לתבוע מהם שיעמדו בתוקף המתאים ל"גאון יעקב", הרי יכולים לתבוע מהם דבר קל יותר מזה (ובפרט על-ידי-זה שיתנו צדקה לזכותם) – שלא יתערבו כלל בעניני בטחון!

וכמדובר פעם בארוכה אודות מ"ש בתורה שבכתב (שאפילו הצדוקים מודים בזה) בנוגע לאופן הנהגת המלחמה – שקודם היציאה למלחמה הכריזו "מי האיש הירא ורך הלבב ילך וישב לביתו". ולכאורה אינו מובן: כאשר הולכים למלחמה צריכים ריבוי אנשי צבא, ומובן, שכאשר נוסף עוד איש צבא, הרי זה מוסיף בנצחון המלחמה. וא"כ, מדוע אומרים "מי האיש הירא ורך הלבב ילך וישב לביתו" – לכאו', מוטב לפעול עליו שלא יהיה "ירא ורך הלבב"?

והתשובה לדבר – בפשטות: התורה מתחשבת עם טבע בני אדם, ולכן, כאשר מדובר אודות "איש הירא ורך הלבב", אין אפשרות להקדיש זמן כדי לחנכו שלא יהיה "הירא ורך הלבב", כי החינוך לזה דורש זמן רב, והיציאה למלחמה צריכה להיות תיכף ומיד, ולכן אומרים לו "ילך וישב לביתו", כדי שלכל הפחות לא יפריע לנצחון המלחמה – "לא ימס את לבב אחיו כלבבו".

ועל-דרך-זה בנוגע לענינו: היות שאין זמן לחנך את ה"מדינאים" שיעמדו בתוקף המתאים ל"גאון יעקב" [ובפרט כאשר הוא מחזיק את עצמו ל"חכם מכל האדם", והראיה – שבחרו בו לשבת על ה"כסא"] – מבקשים מכל א' מהם: תעשה טובה לעם ישראל ושב בביתך, "ילך וישב לביתו"; ישלמו לך "פנסי", יתנו לך מכונית פרטית עם נהג צמוד, יקחו אותך לטיולים, יקחו אותך לשיבות המפלגה וכו' וכו' – העיקר שלא תתערב בענינים שאין לך שום מושג בהם, ואל תחווה את דעתך בעניני בטחון באופן הפכי מדעתם האחידה של כל אנשי הבטחון, תן למומחים בעניני בטחון לטפל ולקבוע כיצד להתנהג על-פי שיקולים בטחוניים!

ולסיים בדבר טוב – נסיים בדברי הרמב"ם (שהובאו לעיל): "לא שבט לוי בלבד אלא כל איש . . אשר נדבה רוחו אותו . . לעמוד לפני ה' לשרתו . . יהיה ה' חלקו ונחלתו לעולם . . ה' מנת חלקי וכוסי אתה תומך גורלי", היינו, שהקב"ה שומר ומגין על גורלו של כל אחד ואחד מישראל.

וכדי למהר ולזרז את שמירת הקב"ה על כל אחד ואחד מישראל (כולל – ע"י הפעולה

ה"איום" היחיד שאולי יפעל על ה"מדינאים"

. . אינני משלה את עצמי שכאשר יזכירו ל"מדינאים" הנ"ל את הטעויות שנעשו בעבר (ב"קעמפ-דייוויד", וכיוצא-בזה) ישנו תיכף ומיד את דעתם ויתחרטו מהשיטה שבה הולכים הם במשך זמן רב; אודות "יראת שמים" אין מה לדבר עמהם – הם לא מפחדים מהקב"ה, ולא מפחדים מה"שולחן ערוך", ולכן יוצאים הם במלחמה נגד "מיהו יהודי", נגד "שמירת שבת", וכיוצא-בזה; את הבושה מפני "בשר ודם" [שהרי כולם יודעים שפלוגי בן פלוגי התנהג כן במלחמת יום הכיפורים, וכתוצאה מזה נפלו קרבנות מיותרים, ואף-על-פי-כן, מתנהג גם הוא בדרך זו] – איבדו הם לגמרי, ולכן, נשארה רק ברירה אחת כדי לפעול עליהם שישנו את הנהגתם:

לפרסם ברבים שכולם ידעו שפלוגי בן פלוגי עיכב את סיום מבצע "שלום הגליל" בעתו ובזמנו, למרות דעתם המוחלטת של אנשי הצבא שחייבים להשלים ולסיים מבצע זה בשלימותו (כפי שפורסם אפילו בעיתוני ארץ ישראל, למרות ה"צנזורה" כו). וכאשר כולם ידעו שהוא עיכב זאת, אזי לא יבחרו בו (ולא בתלמידיו ובמפלגתו) בבחירות ל"כנסת" הבאה! ולא יתנו לו לדבר בשמם של יהודי ארץ ישראל [הוא וחבריו יכולים לדבר בשם הערבים וכו'] (שלחם הביאו תועלת ע"י עיכוב סיום מבצע הנ"ל), אבל לא בשם יהודים! – כנראה שזהו הדבר היחיד שיפעל עליהם!!

וכולי האי ואולי – יפעל "איום" זה על ה"מדינאים" החפצים להמשיך לשבת על ה"כסאות", ולתפוס עמדה בחיים הפוליטיים של ארץ ישראל – שיפסיקו "לשחק" עם חישובים פוליטיים ומדיניים על חשבון בטחונם של היהודים הנמצאים בכל א"י לגבולות! והעיקר: היות ש"לא ינום ולא ישן שומר ישראל" – הרי ההוספה בכל עניני יהדות בודאי תוסיף בהצלחת כל ענינים אלו.

זאת אומרת: אפילו אם הדברים אמורים לעיל לא יפעלו שינוי אצל ה"מדינאים" [שגם אז הרי טבע האדם לצעוק כאשר ישנו כאב, למרות שידוע שהצעקה לא תבטל את הכאב] – הרי ישנו דבר שבודאי יכול להועיל: כאשר בני-ישראל יוסיפו בכל עניני יהדות, ובמיוחד ב"מבצע תפילין", שעז"נ "וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך ויראו ממך", ועל-דרך-זה בנוגע למבצע רישום בני-ישראל בספרי התורה הכלליים, על-ידי-זה שכל יהודי קונה אות א' בספר תורה, ועל-דרך-זה בנוגע ל"מבצע צדקה", שהיא שקולה כנגד כל המצוות, והעיקר (מה שנוגע לימינו אלו) – סגולתה המיוחדת לקרב את הגאולה.

ומובן, שבכל ענינים אלו יכול לפעול כל אחד ואחד מישראל (מבלי לבקש רשות מאף א'), ולעשות זאת באופן שלמעלה מכל מדידה והגבלה.

ובנוגע לפועל:

תצא¹⁵, מהקב"ה עצמו, שכן הקב"ה מסכים למילים והבקשות של בני" – נער ישראל ואוהבו¹⁶, והקב"ה מגלה אהבתו בפשטות ממש, באופן שלמעלה ממדידה והגבלה, וביחד עם זה – בגלוי למטה מטה, בעולם הזה התחתון שאין תחתון למטה ממנו.

ובפרט שיש לכך סיוע מכל עניני העולם – "ברבים היו עמדי" – כך שכל עניני העולם מסייעים ומולכים למטרה אחת ויחידה: הגאולה האמיתית והשלמה.

[התפללו תפלת ערבית, ולאחר התפלה המשך¹⁷ כ"ק אדמו"ר שליט"א:]

ד. נוסף לכך שכ"ח סיון הוא המשך לכ"ז (זך) סיון, שהכוונה בזה בעיקר בנוגע לעבודתו של היהודי בעולם (עד לחצי כדור התחתון), הרי זה גם הכנה והקדמה להיום שלאחריו – כ"ט סיון, ערב ראש חודש (תמוז), שבו מדובר בעיקר אודות ההתאחדות של יהודי עם הקב"ה (שבא בכח מהעבודה בכ"ח סיון).

והענין בזה: בערב ראש חודש אור הלבנה הוא בהעלם לגמרי כהכנה לקראת מולד החודש בראש חודש. ובלשון הכתוב¹⁸: על-ידי "פקד מושבך" (העלם הלבנה) בערב ראש חודש ("מחר חודש"), נפעל ה"ונפקדת" (מולד הלבנה בראש חודש), יחוד שמשא וסיהרא¹⁹.

ובעבודת השם דבני" – שדומין ללבנה ומונין ללבנה²⁰: בערב ראש חודש נפעלת

15) ישע"י נא, ד. ויק"ר פי"ג ג.

16) הושע יא, א.

17) לאחר התפלה הכריז הגבאי שי' שכעת תהי הפסקה ואח"כ יחלק כ"ק אדמו"ר שליט"א את הקונטרס והשטרות לצדקה. וכ"ק אדמו"ר שליט"א אמר (בחיוך): במקום לעשות הפסקה, נעשה עכשיו המשך (עד שיגיעו הקונטרסים). וראה לקמן בהשיחה. המו"ל.

18) שמואל-א כ, יח.

19) ראה דרושי מחר חודש – סה"מ תקס"ז ע' מח ואילך. אוה"ת בראשית ד, סע"ב ואילך. ועוד.

20) סוכה כט, א. ב"ר פ"ו, ג. זח"א רלו, ב.

שלימות בעבודת היהודי, כאשר הוא עומד בתכלית הביטול (בדומה ללבנה שמצוי' אז בהעלם), וזה מביא תיכף את העלי' של הנשמה ("ונפקדת") – היחוד וזיווג דכנסת ישראל (מלכות, סיהרא) והקב"ה (ז"א, שמש), וכך גם היחוד של כל יהודי בתור יחיד ("ואתם תלוקטו לאחד אחד"²¹) עם עצמות ומהות – כך שהם נעשים מציאות אחת ממש, באחדות אמיתית – "והיו לבשר אחד"²², עד לאופן של יחיד²³, עד – למעלה אף מיחיד.

שאו הרי בודאי לא שייך ענין של הפסק ח"ו²⁴, שכן אדרבה: ישנו דוקא רק ענין של התאחדות, והתאחדות בתכלית השלימות.

ונוסף על ענין ההתאחדות (בין בני" עם הקב"ה) ב"והיו לבשר אחד" – ישנו ענין נוסף ב"והיו לבשר אחד": התוצאות שיוצאים מזה – שנולדים "תולדות" – "תולדותיהם של צדיקים מעשים טובים"²⁵,

עד למעשים טובים (שאינם דבר נפרד מן "והיו לבשר אחד", אלא מעשים טובים) שעל-ידם נעשה יהודי (בגופו ונשמתו) "שותף להקב"ה" (באופן של התאחדות) בכל עניניו של הקב"ה, כולל ועיקר – בהבאת הגאולה האמיתית והשלמה, אשר, כדי שהקב"ה יפעל זאת בשלימות הוא זקוק (כביכול) להשתתפותו של כל יהודי, ודוקא בתור נשמה בגוף, שע"י "מעשינו ועבודתינו" באה הגאולה, וצריך להגיע כביכול לכך שכל יהודי יסכים לזה, ויתירה מזו – שהוא ירצה ויכריז, שלא רק ש"הגיע זמן גאולתכם"²⁶, אלא שישנה כבר הגאולה בפשטות, כמדובר לעיל [. .]. שגאולה היא מלשון גילוי – הגילוי דאלופו של עולם ב"גולה" (שנפעל ע"י עבודת היהודי בגלות).

21) ישע"י כז, יב.

22) בראשית ב, כד.

23) ראה תו"א וז"א נח, ב ואילך. ובכ"מ.

24) ראה לעיל הערה 17.

25) פרש"י ר"פ נח.

26) ראה לעיל ס"ב.

פרשה זו יפה נדרשת

(פרש"י בריש פרשתנו טז, א)

. ויהי רצון, שההוספה הנ"ב מעשינו ועבודתינו, נוסף על כל הענינים שפעלו רבותינו נשיאינו במשך הדורות בחצי כדור העליון, ועאכו"כ ההוספה בזה ע"י נשיא דורנו כ"ק מו"ח אדמו"ר בחצי כדור התחתון – תביא כבר תומ"י ממש את הגאולה בפועל, בחודש הרביעי דשנת תשמ"ט, בחוץ לארץ בחצי כדור התחתון,

לאחר העילוי הנ"ל דחודש הרביעי והעבודה בחצי כדור התחתון – צריכים לדעת, שאין זה מגיע כלל להעיקר – גאולה האמיתית והשלימה בפועל ממש!

אמנם, "פרשה זו יפה נדרשת במדרש רבי תנחומא", וכמדובר לעיל (הפירוש הפנימי) שזה מרמז על כוונת קרח **למעליותא** (מעלת המקבל לע"ל) – בנוגע **לפשט** בעוה"ז במעשה בפשטות – שע"פ תורה הוא **העיקר** צריך להיות עוד ביהכ"נ, ביהמ"ד, ישיבה, ת"ת וכו'.

ותירה מוז: אפילו אחרי ריבוי העבודה בזמן הגלות כשכבר מגיעים בפועל בעוה"ז להעבודה בחצי כדור התחתון (מעלת המקבל), עם כל המעלות שבזה – הרי עדיין אין זה כמאן דבעי למהוי⁸;

אמנם ישנם כו"כ ענינים אשר הינם בדוגמת הגאולה – ענין הצדקה (אשר גואל (החיית) את נפש העני), ענין התפלה⁹, ועוד כמה וכמה עניני תומ"צ, ועד שיכולים לטעון ("יפה דרשת") שישנם ענינים אשר הינם נעלים יותר – כמאחז"ל¹⁰ "יפה שעה אחת בתשובה ומעשים טובים בעולם הזה מכל חיי העולם הבא", עי"ז מגיעים בעצמות ומהות, תענוג הבורא (משא"כ עוה"ב הוא בעיקר גילוי תענוג נברא)¹¹, ובפרט ע"י הפצת המעינות חוצה בחצי כדור התחתון וכו' וכו' –

על כך טוען כל יהודי, "נער ישראל ואוהבהו"¹² (הבן חמש למקרא ששייך דוקא ללימוד **הפשט**) – דרשות הינו "יפה נדרשת", אבל זוהי "דרשה" (בתורה) גאולה רוחנית, אבל הוא הרי **מחכה לו בכל יום** שיבוא גאולה **כפשוטה**¹³. ה"נער ישראל" צועק: אנו רוצים את הגאולה **בפשטות**, בעולם העש"ל!

לומדים בתורה אודות ענין הגאולה (ובפרט ברמב"ם סוף הל' מלכים), וכל העוסק בתורת כו' כאילו כו' –

צועק ה"נער ישראל": "עד מתי קץ הפלאות"¹⁴ – אחכה בכל יום להגאולה כפשוטה, בפשטות ממש, באופן גלוי, מראה באצבעו ואומר זה – הנה הגאולה בפועל!

וכאשר ה"נער ישראל" מכריז "עד מתי" מתוך צעקה אמיתית – הרי כטבע האב ועאכו"כ

(8) כתובות טז, א. (9) נפש כל אחד מישראל יוצאת מהגלות והשבי לפי שעה בחיי שעה זו תפלה כו' (אגה"ק ס"ד). (10) אבות פ"ד מ"ז. (11) ראה המשך וככה תרל"ז פ"ב ואילך. (12) הושע יא, א. (13) שהרי הגילוי דתענוג נברא שיהי' לע"ל נוגע לשלימות המשכת העצמות – ראה לקו"ש ח"ה ע' 245. (14) דניאל יב, ו.

לימוד התורה בעניני הגאולה

הנחה: "ועד הנחות התמימים". תרגום: מערכת "יחי המלך"

גם לאחר שנה'י כבר בפועל ענין הגלות – אזי עי"ז שיהודים לומדים אודות ענין הגאולה בתורה, וש"ווי וואנט משיח נאו" – מיד נמשכת הגאולה בפועל.

[. .] אע"פ שאדמו"ר האמצעי מבאר בשערי אורה בפירוש השני ב"מהר קח את הלבוש" ו"אחישנה", שכאשר הגאולה באה באופן ד"אחישנה", יכול אז להיות חסרון שהחיצונים תהי' להם עוד תקוה כי עדיין לא הגיע זמן איבודם וכו' – אזי יהודי והתורה נעלים גם יותר מה"טבע", ומבטלים גם את ה"טבע", כך שהגאולה באה באופן ד"אחישנה", תיכף ומיד, ולא חסרים שום ענינים, ואדרבה – זה בתכלית השלימות!

כי – כאמור לעיל – כאשר הולכים בדרך התורה, שום חשבונות אינם נוגעים, אפילו לא חשבונות דקדושה, ולא נוגע האם "ארו עם ענני שמיא" יהי' עם ענן גדול או עם ענן קטן וכיו"ב – כיון שעומדים מעל כל ענינים אלו, והדבר היחיד שנוגע הוא שהיהודי לומד אודות הגאולה בתורה, ועי"ז נמשכת הגאולה בפועל למטה מעשרה טפחים ובתכלית השלימות!

מזה מובנת ההוראה בפשטות – שצריכים להוסיף בלימוד התורה, ועי"ז נהי' היהודי בעל-הבית על כל הענינים, כולל גם – שע"י לימוד התורה בענין הגאולה, מביאים את הגאולה בפועל.

ובתורה גופא זה במיוחד ע"י לימוד פנימיות התורה.

[. .] ויהי"ר שינצלו את יום ג' תמוז זה כדי לעסוק בכל ה"שטורעם" בהפצת המעינות חוצה, לצחצח את הכפתורים האחרונים ולא לדחות זאת, ואזי יהי' "מיד הן נגאלין".

ומה שתהי' אז השאלה מה יעשו בימי הגאולה די"ב-ג' תמוז – הלואי שזו תהי' הדאגה הכי גדולה. ובאם זו אכן תהי' דאגה – ישאלו זאת את אליהו הנביא!

ובנוגע לפועל בעמדנו עכשיו בג' תמוז, יש להרעיש ("שטורעמען") בהפצת המעינות חוצה, כולל במבצעים הידועים כפי שהם חדורים ב"מעיינות": אהבת ישראל עד לאחדות ישראל, חינוך עצמו וחינוך זולתו, תורה, תפילין, מזוזה, צדקה, בית מלא ספרים – יבנה וחכמי, כשרות האכילה ושת"י, נרות שבת קודש ויו"ט, טהרת המשפחה, שכל יהודי יהי' לו אות באחד מספרי התורה הכלליים ושכלל יהודי יהי' שיעור ברמב"ם.

(תרגום חפשי משיחת ש"פ קרח, ג' תמוז ה'תשמ"ה - בלתי מוגה)

המדור מוקדש לעילוי נשמת

ח"ה מושקא ושטערנא אסתר ע"ה בנות - יבלחט"א - הרה"ח ר' אפרים זאב שמואלי שיהי'

נלב"ע ביום כ"א מנחם-אב ה'תשס"ד

ולע"נ הוריו: ר' ברוך אשר ב"ר זאב ע"ה שמואלי - נפטר ביום ש"ק פ' בהעלותך, י"ד סיון ה'תשס"ג

ומרת גי'שא גני' בת ר' אפרים ע"ה - נפטרה ביום ש"ק פ' ויחי, ט"ז טבת ה'תשס"ד

ת. נ. צ. ב. ה.

יה"ד שתיכף ומיד ממש יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

השייכות דפרק "איזהו מקומן" לזמן הגאולה

השייכות דפרק "איזהו מקומן" לזמן הגאולה – כידוע שמהטעמים ללימוד פרק "איזהו מקומן" דוקא, הוא, לפי שאין בו מחלוקת, ע"ד ובדוגמת המעמד ומצב בזמן הגאולה שלימוד התורה יהי' בתכלית השלימות, "לית תמן לא קושיא כו' ולא מחלוקת כו'".

ויש להוסיף, שהשייכות לגאולה מודגשת גם בסיום הפרק – "הפסח אינו נאכל אלא עד חצות, ואינו נאכל אלא למנויו, ואינו נאכל אלא צלי".

"הפסח" – קשור עם הגאולה דיצי"מ, אשר, "כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות". ו"אינו נאכל אלא עד חצות" – שבה מודגש שהגאולה צריכה להיות תיכף ומיד, כיון שנמצאים כבר לאחר חצות... ו"אינו נאכל אלא למנויו" – דקאי על כאו"א מישאל ש"מתוך חיבתן לפניו מונה אותם כל שעה", ו"אינו נאכל אלא צלי" – ע"ד ש"מתנות כהונה אין נאכלות אלא צלי. . . מאי טעמא אמר קרא (בפרשתנו) לשמחה, לגדולה, כדרך שהמלכים אוכלים", ועד"ז לעתיד לבוא, שתהי' אכילת הפשר דשור הבר (ויש לומר גם בשר הליותן) באופן של צלי דוקא.

(משיחת ש"פ קרח, אדר"ח תמוז ה'תשנ"ו - בלתי מוגה)

"אל יפטר אדם מחבירו אלא מתוך דבר הלכה"

[. . .] כללות הענין ד"אל יפטר אדם מחבירו אלא מתוך דבר הלכה" קשור עם ענין הגלות – שכן, ענין הגלות הוא בדוגמת המצב ד"אשה שהלך בעלה למדינת הים", כמובא בכ"מ.

ומכיון שכן, בודאי הי' הענין ד"אל יפטר כו' אלא מתוך דבר הלכה", וההלכה היא – שמיד לאחר החורבן נולד מושיען של ישראל, כדאיתא במדרשי חז"ל שכאשר געתה פרתו (של הערבי) פעם אחת, אמר שנחרב ביהמ"ק, וכאשר געתה פרתו פעם שני' (מיד לאח"ז), אמר שנולד מושיען של ישראל.

והרי העיקר הוא – לא רק לידת מושיען של ישראל, אלא ישועתן של בני" בפועל ממש, למטה מעשרה טפחים, גאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, ובאופן ד"ותחזינה עינינו", במהרה בימינו ממש.

(משיחת ש"פ קרח, מבה"ח תמוז ה'תשד"מ - בלתי מוגה)

המדור מוקדש לעילוי נשמת

מרת חשא ב"ד נטע אודי ע"ה

ובעלה ר' יוסף ארי לייב ב"ד משה באר ע"ה

ולע"ז ר' מאיר ב"ד צבי ע"ה שנאל

יה"ד שתיכף ומיד ממש יקויים העידן "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

ולזכות זוג' - תבלחטיא - מרת חי' רחל בת שפירנצא שנאל

ולזכות כל בני משפחותיהם שיחיו - לברכות עד בלי די

אבינו שבשמים – שמקיים את בקשתו.

וכידוע הסיפור עם גדול בישראל, אשר אמר שבבואו למעלה (אחרי מאה ועשרים שנה) עשה רעש (שהי' ראוי לכך) שהקב"ה יביא את הגאולה. אחרי הסתלקותו והגאולה עדיין לא באה – אמר גדול אחר, שנראה שנתנו לאותו גדול גילוי נעלה ביותר למעלה, אשר גרם לו "לשכוח" כביכול בנוגע להבטחתו; [כ"ק אדמו"ר שליט"א אמר בחיוך:] היות שמשיח עדיין לא בא – כנראה שלמעלה מצאו עצה איך לפעול אצל אותו גדול לדחות זאת...

יתכן שהעצה לזה היא, לעשות נדר על דעת רבים, אשר אז הרי הדין הוא¹⁵ ש"אין לו התרה בלא דעתם". אפילו אם יפעלו אצל אחד או אחדים, הרי זה לא יעזור, משום שפסק הדין בתורת ה' הוא, שנדר על דעת רבים נשאר בקיומו.

המסקנה מכל האמור לעיל – שתיכף ומיד ממש תבוא בפועל הגאולה האמיתית והשלימה, ע"י משיח צדקנו, וכל בני" הולכים, ביחד עם בתיהם, בתי תורה תפלה וצדקה¹⁶, לארץ הקודש, ולירושלים עיר הקודש, בביהמ"ק השלישי, בקדש הקדשים, ומתגלה שם מטה אהרן אשר מונח שם למשמרת, ו"יפרח בימיו צדיק – שבימיו (של משיח) תחזור הכהונה ויפרח מטה אהרן¹⁷ ומשה ואהרן עמהם.

(משיחת ש"פ קרח, ה' תמוז ה'תשמ"ט - מוגה)

15) רמב"ם הל' שבועות פ"ו ה"ח. טושו"ע יו"ד

16) ראה מגילה כט, א.

17) תהלים עב, ז ובבעה"ט עה"פ.

ניצול הפקחות למעליותא

"קרח פקח היי" (פרש"י פרשתנו טז, ז)

יהודי צריך ללמוד מקרח (כפי שקרח כתוב בתורה) גם לימוד חיובי [נוסף להלימוד "ולא יהי' כקרח ועדתו" (והתשובה שצריכים לעשות באם נכשלו בזה ח"ו)] – שהוא (היהודי) פיקח, מעם חכם ונבון, ועליו לדעת את מעלותיו, כפתגם כ"ק מו"ח אדמו"ר שכשם שצריכים לדעת את חסרונות העצמיים על-מנת לתקנם, כך צריכים לדעת מעלות העצמיים בכדי לנצלם במילואם, צריך היהודי לדעת כי הוא פיקח והוא "עבד מלך מלך" (גם בגלות), ועליו להראות שמבלי הבט על כך שהוא נמצא בעולם שיכולים בו לעשות טעות, הוא מנצל את פקחותו בכדי לא ליכשל, ועוד ועיקר – הוא מנצל את פקחותו בכל הענינים הקשורים עם עבודת השי"ת בלימוד התורה וקיום המצוות וכו', עד באופן של "נדבה רוחו אותו לשרתו ולעבדו כו'", עד שהוא מגיע ל"נתקדש קדש קדשים ויהי' ה' חלקו ונחלתו" – עי"ז שהוא מגלה בעצמו את בחי' הכהן גדול שבו (ע"י ביטול אמיתי).

כשם שזה בנוגע להעבודה של כל יחיד לעצמו, כך גם בנוגע להעבודה דכללות דורנו זה – שצריכים לדעת את מעלת הדור (כנגס על גבי ענק), דור האחרון בגלות ודור הראשון של הגאולה [כמובן מכל הסימנים המובאים בגמרא, וכמו שבעל הגאולה העיד כבר (לפני שנים) שכבר סיימו הכל, ורק צריך להיות "עמדו הכן כולכם", לצחצח את הכפתורים האחרונים],

בכדי שינצלו את הכחות שישנם בכדי לסיים את אחרוני הפכים קטנים וה"שירים" של העבודה, ועי"ז - להביא את הגאולה בפועל ממש.

מבין עניני ה"פקחות" של יהודי בעבודתו, נכלל גם - שהוא מנצל כל הזדמנות אפשרית להוסיף עוד בתורה ומצוות, הן בנוגע לעצמו והן בנוגע לעורר יהודים נוספים שמסביבו.

ובפרט שבעמדנו בסוף זמן הגלות, לאחרי הריבוי גדול ועצום דמעשינו ועבודתינו במשך כל הדורות, הרי אין אתנו יודע עד מה - איזה מעשה טוב יהי' הענין המכריע שיביא את הגאולה [וכמו"כ בעבודת כל יהודי בפרט, באיזה ענין צ"ל אצלו ה"מצוה דהוה זהיר בי" טפי" וכידוע גם דברי הבעש"ט, שנשמה יורדת למטה לשבעים או שמונים שנה בכדי לפעול ענין אחד, וכיון שאין אתנו יודע עד מה] - לכן צריכים לחטוף ולנסות כל הזדמנות ואפשריות להוספה בעניני תומ"צ.

שזהו א' מהטעמים על ההצעה, שכל יהודי ישתדל לקבוע שיעורי תורה חדשים ברבים, ושכל אחד יהי' בעצמו "מגיד שיעור" - הן אנשים (עם אנשים), נשים (עם נשים) וטף (עם ילדים אחרים).

(משיחת ש"פ קורח, אדר"ח תמוז ה'תש"נ - מוגה, תרגום מאידית)

ביאת משיח צדקנו - באופן של "שקדים"

"והנה פרח מטה אהרן . . ויגמול שקדים" (פרשתנו יז, כג)

. . ונוסף לזה, ישנה נתינת כח מיוחדת הקשורה עם "מטה אהרן" - "והנה פרח מטה אהרן . . ויגמול שקדים", היינו, שמלבד התוקף והחוזק שבכללות ענין ה"מטה", ישנה נתינת כח מיוחדת שכללות העבודה תהי' באופן של פריחה, המורה על יופי כו', ועד לעשיית פירות טובים - הן פירות רוחניים, "מאי פירי - מצוות", והן פירות גשמיים - המשכת ברכותיו של הקב"ה בענינים גשמיים, בכל המצטרך. וכל זה נפעל באופן של זריזות ומהירות - שזהו כללות ענין ה"שקדים".

וכמו כן ברכה ונתינת כח מיוחדת בנוגע להתעסקותכן בענין החינוך בימי הקיץ - שתצליחו לחנך את הנוער באופן שכל א' יהי' בדוגמת "מטה אהרן" - "מטה" שנמצא במשכן ומקדש, היינו, במקום שהקב"ה אומר עליו "ושכנתי בתוכם", ו"מטה" שיש בו פרחים ופירות טובים כו'. וכל זה - באופן של "שקדים", היינו, שההצלחה בזה תהי' בזריזות רבה, עוד יותר ממה שיכולים לצפות.

והנה, ע"י ההתעסקות בכל הענינים האמורים - זוכים לברכותיו של הקב"ה בכל המצטרך, הן בגשמיות והן ברוחניות, באופן של "שקדים", במהירות וזריזות.

ועד שזוכים לברכה הכי גדולה - ביאת משיח צדקנו - באופן של "שקדים", במהירות וזריזות גדולה יותר ממה שיכולים לצפות.

(משיחת כ"ח סיון, לתלמידות המסיימות, ה'תשמ"ג - בלתי מוגה)

ג' תמוז פועל גאולה מכל השאלות והספקות

[.] כשמתעוררת שאלה או ספק כו' האם יש לו הכוחות הדרושים למילוי השליחות הפצת התורה והיהדות אומרים לו, שג' תמוז פועל גאולה מכל השאלות והספקות כו', מכיון שנשיא דורנו הכריז "יהי ה' אלקינו עמנו כאשר הי' עם אבותינו", ש"הגם שאין אנו יכולים להדמות לאבותינו", מ"מ ישנה הבטחה ברורה ש"יהי ה' אלקינו עמנו", ולא עוד, אלא, "כאשר הי' עם אבותינו", ולכן בודאי שנינתו הכחות הדרושים למילוי השליחות בהצלחה ובשלימות, ואין הדבר תלוי אלא ברצונו של כל אחד ואחת.

ועוד ענין בזה - בהמשך דברי בעל המאסר והגאולה בג' תמוז, "לא מרצוננו גלינו כו' ולא בכחותינו אנו נשוב כו', אבינו מלכנו הגלנו כו' והוא ית' יגאלנו כו'", שבה מרומז ענין נפלא: כיון שהגאולה היא "לא בכחותינו כו'" אלא ע"י "אבינו מלכנו ית'", הרי, מובן וגם פשוט, שגם כאשר חסר משהו ב"מעשינו ועבודתינו", אין זו סיבה לעכב, כ"ו וח"ו, אפילו לרגע אחד בלבד, את פעולתו של הקב"ה, ש"גאלנו ויקבץ נדחנו כו' ויוליכנו קוממיות ע"י משיח גואל צדק לארצנו הקדושה במהרה בימינו אמן".

ועאכ"כ לאחרי שכבר "כלו כל הקיצין", וכבר נסתיימה כל העבודה, גם "צחצוח הכפתורים", הרי בודאי שהגאולה צריכה לבוא תיכף ומיד ממש.

ולכן ובמילא, כל האמור לעיל אודות תפקידו ושליחותו של כאו"א לעסוק בהפצת התורה והיהדות, אינו מחליש כלל וכלל ואפילו משהו, ח"ו, מהבקשה והדרישה של הגאולה בכל התוקף - "עד מתי"!

ויה"ר שמהדיבור אודות הגאולה, ובפרט בימי הגאולה שמתחילים בג' תמוז - נזכה ונכנס ממש בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, תיכף ומיד ממש, "לא עכב כהרף עין".

ובהמשך לזה ובמילא, נחוג את ימי הגאולה י"ב-י"ג תמוז ביחד עם בעל הגאולה, נשמה בגוף, "הקיצו ורננו שוכני עפר", והוא בראשם,

ובבוא שבעה עשר בתמוז - ידחה "צום הרביעי", ובפרט בקביעות שנה זו ששבעה עשר בתמוז חל בשבת, שבעבר נדחה התענית בקביעות כזו, וכדברי נשיא דורנו אז: "הלואי שידחה באמת, ויתירה מזה, שיהפך לששון ולשמחה ולמועדים טובים".

(משיחת ש"פ קורח, ג' תמוז ה'תשמ"ח - מוגה)

צילום מיוחד מהגהת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על קטע מהשיחה

ואכריכי לאחרי שכבר יכלו כל הקיצין⁹², וכבר נסתיימה כל העבודה, גם יוצאת הכתובים⁹³, הרי כדאי שהגאולה צריכה לבוא תיכף ומיד ממש.

ובמילא, כל האמור לעיל אודות תפקידו ושליחותו של כאו"א לעסוק בהפצת התורה והיהדות, אינו מחליש כלל וכלל ואפילו משהו, ח"ו, מהבקשה והדרישה של הגאולה בכל התוקף - "עד מתי"!

ויהי' שמהדיבור אודות הגאולה, ובפרט בימי הגאולה שמתחילים בג' תמוז - נזכה ונכנס ממש בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, תיכף ומיד ממש, "לא עכב כהרף עין".

ובמילא, נחוג את ימי הגאולה י"ב-י"ג תמוז ביחד עם בעל הגאולה, נשמה בגוף, והוא בראשם.

ובבוא שבעה עשר בתמוז - ידחה "צום הרביעי", ובפרט בקביעות שנה זו ששבעה עשר בתמוז חל בשבת, שבעבר נדחה התענית וכדברי נשיא דורנו אז: "הלואי שידחה באמת, ויתירה מזה, שיהפך לששון ולשמחה".

519

